

Ongatíð eru menn sviknir so eiggiliga, sum Havnar arbeiðarastættur varð svikin av

tjóðveldismonnum og
fólkaflokksmonnum og
gamla sjálvstýrismonnum og
Kjartani Mohr

Studentaskúlamálið aftur á tingi eftir áheitan arbeiðarastættarinnar í Havn og øllum Føroyum

Sum kunnugt vendu Havnar Arbeiðsmannafelag og Havnar Handverkarafelag sær til tingið við mótmæli móti, at tann skammargerð skuldi henda, at eitt av landsins miðnaarbeiðum skuldi gerastuttan fyrst at verða bjóðað út her í Føroyum.

Her var talan um byggingina av okkara hægri skúla við kostdeild.

Tað var verunliga hent, at ein meiráluti hevði samtykt hesa hina størstu skammar- og háðargerð móti arbeiðarastættini í Føroyum — hesa eina hina mest ónásjónálu gerðina.

Arbeiðarastætturin í Havn mótmælti sjálvandi. Seinri komu allir arbeiðarar í Føroyum við Føroya Arbeiðarafelag sum undirskrivari av mótmælunum.

Føroya arbeiðarastættur bað um, at málið mátti verða tikið upp aftur og víðgjort soleiðis, at færingar kundu fáa hovi at bjóða upp á arbeiðið.

Einasti flokkur, sum hevði positivt uppskot um hetta, var javnaðarflokkurin. Men sambandsflokkurin tók upp aftur uppskotið um at lata skúlan gera í Hoydølum, og nýta húsini í Hoydølum til ein bústað fyri næmingarnar. — Hesum tóku so javnaðarmenn undir við í adru syftu.

Fólkaflokksmenn, tjóðveldismenn og gamla sjálvstýrismenn settu einki uppskot fram.

Aftaná at ein áheitan frá javnaðarmonnum og sambandsmonnum um at útseta atkvøðana, tí summaringmenn vóru ikki hjástaddir, var burturkveistrað av tingformanninum Richardi Long, fór atkvøðan fram.

Men bæði uppskotini fullu.

Við lútandi hovi sótu teir — Erlendur Paturssonur, Hanus við

Høgadalsá, D. P. Danielsen, Frederik Hansen, Johan Simonsen, Frederik Bláhamar, Poul Petersen, Samuel Petersen, Knud Nygaard, Richard Long, Samuel Ellefsen, Djóni í Geil og Kjartan Mohr.

Teir sótu við skammarroðanum í andliti — við svikjarkensluni brennandi í hvortari nerv sum verjarar av útlenskum spekulantum móti teirri føroysku arbeiðarastættini.

Við hesi gerð síni hava hesir harrar frásvarið sær allan rætt til at tala um at vera góður færingur — um at verja arbeiði í jandinum — og um at verja færingar móti útlenskum spekulantum.

Tað var beinanvegin óhugnaligt at hava skrðanina í oyrunum frá Erlendi Paturssyni og tjóðveldismonnum frá kvøldinum fyri undir víðgerðini av fíggarlógini — skrðanina og skrðið og briklið um ikki at vera góður færingur — og so siggja hesar menn sita har so smoyknar og lútandi og nokta at veita føroysku arbeiðarastættini arbeiðsrætt til enntá arbeiði, sum hitt almenna í Føroyum rindar við peningi, sum tað, ið hvussu er fyri mesta partin hevur heimtað úr lummum hjá slitmannafjöldini í Føroyum.

Men hesir góðu harrar skulu ikki vera visir í at finna hin føroyska arbeiðaraan so linan í kongunum, at hann tekur við hesum homlubandasnerti.

So stinnur er hin føroyski arbeiðarin, at hann kann læra ótanger uppi at sita — tað skulu teir fáa at siggja.

— — —

Aldri hent áður í Føroya søgu

Tað er aldri áður hent í Føroya lögtingssøgu, at tingformað-

Havnarmálið í Havn

Vit megu, um Havnin kann verða við at vaksa, sum hon ger í dag, fáa gjørt okkum eina kyrruhavn.

Verður tað ikki gjørt, so steðgar tann útviklingur, sum ágrýtni og framtakshugur kann fáa upp á skaftið.

Hesin steðgur má ikki henda, tí tað verða vit allir arbeiðarar, ið einki hava at liva við enn tað, sum hendir okkara kunnu gera um ein háls. Tá verða vit at sita á berum steinum — og svolturin verður gesturin, tí her er ikki so vísiliga skipað sum hjá øðrum arbeiðarum, at vit arbeiðsmenn hava nakran arbeiðsloysisstudning at detta á — sum kreppuhjálpi. Eingin kreppa er so stór í livinum hjá einum familjufadri sum arbeiðsloysi — um hann tá onga tryggjan hevur at taka til.

Hesa stoðu skilja okkara javnaðarmanna umboðsmenn á tingi. Tí eru teir eins og teir altíð hava

verið fyrri at dugna arbeiðaraklassanum eisini her í Havn. Tí eru teir eisini hesa ferð — eins og seinastu ferð, tá ið teir tóku »initiatiivið« til at veita jättan til havnarbyggingina í Havn — fyrri at Havnin má fáa tann neyðuga peningin til at byggja sær eina kyrruhavn.

Vit byggja fyrst eftir tí projektinum, sum liggur fyrri, og sum er gjørt eftir »modelhavinii« — og síðani lata vit býin vaksa inn á Vatnaskorð og gera eina »autostradu« niðan á Sund, og byggja har atleggjarbryggju til Amerikufararar at leggja at.

Okkara gomlu havn útbygda og gjorda til eina nýtiliga kyrruhavn — og síðani hina bestu kyrruhavn við biádjúpum atleggjarbryggjum uppi á Sundi, sum tá verður bygt áfast í og til part av Havnini.

Tað er eitt stórbært perspektiv at arbeiða ímóti.

Havnar arbeiðari.

Óforsvarligt

Í 1955 kom síðsta telefonhandbókin út, og fyrri einum góðum ári síðani var hon boðin út aftur til prentingar, men enn hevur eingin sæð hana, hóast víðlagt varð, at hon skuldi gerast liðug eftir 6 vikum — ein tíðarfeist, sum færdi við sær, at ikki allar prentsmiðjurnar settu sær forar fyrri at kunna bjóða.

So dyrt tað er at hava telefon nú, so mátti tað minsta verið, at teir, ið stíla fyrri, syrgdu fyrri, at fólk kundu verið tjent við at havt hana í húsini, men so er ikki — hvat meining er í, at fólk og tá helst tey, ið hava forrætningar av ymsum slag í árávis skulu gjalda fyrri eina telefon, sum eingin fær at vita, at tey hava.

Slíkt drumba-drál kann ikki verða tolt í longdini. Situr ikki ein telefonnevnd, sum kann halda í oyruni á teimum, ið so illa tykjast at stíla fyrri?

Bundið.

urin hevur sýtt tveimum stórum politiskum flokkum at fáa nakra atkvøðu um eitt áhugamál útsetta, sum ræður um, at allir tingmenninir eru til staðar, tá ið atkvøtt varð.

Men hesa ógerðina gjordi kortini Richard Long — til verju fyrri útlending.

Var hann tá færr sjálvum?

Tað máttu menn saktans spyrja, tí eina slíka óparlamentariska gerð høvdu teir ikki væntað av hesum manni.

Tá ið tjóðveldismenn sviku útróðurin við dekkssátum

Tá ið talan á fyrsta sinni var um prísiviðbót til útróðarmenn, vóru allir flokkar — sambandsmenn, fólkaflokksmenn, tjóðveldismenn og Djóni í Geil, sjálvstýrisflokksins vegna — móti javnaðarmonnum, at útróðarmenn við dekkssátum skuldu fáa sín lut í hesum studninginum.

Javnaðarflokkurin var einsamallur um at seta fram uppskot um, at útróðarmenn við dekkssátum skuldu fáa sama studningin sum hinir.

Erlendur Paturssonur og Hanus við Høgadalsá og allir tjóðveldismenn vóru ímóti, so ágrýtnir sum nakar.

Í fjør stríddust javnaðarmenn aftur fyrri hesum uppskoti til bata fyrri útróðarmenn við dekkssátum, men taptu aftur.

Í ljósi av hesi stoðu tjóðveldismanna var tað eitt sindur loðið at hoyra, at ein tjóðveldismaðurin nú so seint í hesi setu sum ketta upp úr høvdatroði — hann veit, at málið aftur í ár er í fíggarnevndini, har ið hansara forari Erlendur Paturssonur situr — kemur fram við einum lógaruppskoti um nú endiliga at veita útróðarmonnum tað, sum javnaðarmenn í fleiri ár við mótsæðu tjóðveldismanna hava barst fyrri.

Soleiðis bognar mótsæðan móti javnaðarmannamálunum, tey sigra Framhald á 3. síðu.